

Zwanenhofvieringen najaarscyclus 2024

De zaligsprekingen als belofte en als levensweg

De Bergrede (Mattheüs 5-7) kan beschouwd worden als de grondwet van het Evangelie (de goede boodschap) zoals Jezus doorgaf en voorleefde. Het levert ons handvaten op onze levensweg om, zowel individueel als gezamenlijk, te bouwen aan "het koninkrijk van God". Liefde en gerechtigheid zijn de bouwstenen. Jezus geeft in zijn zaligsprekingen (Mattheus 5, 1-7) de samenvatting en hiermee allerlei aspecten van dat rijk als belofte voor die toekomst. Beloften die ons gelukkig maken, die ons verantwoordelijk maken. Want deze beloften zijn stuk voor stuk antwoorden op fundamentele levensvragen die leven in het diepst van elk mensenhart. Vragen naar troost en geborgenheid, naar vervulling en barmhartigheid en naar de zin van het leven, ondanks lijden en dood. Vragen naar goed samenleven.

8 September: **Thuis – komen** Viering van woord en gebed.

Voorganger: Susan van Os.

Contactpersoon:

Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten

Gelukkig die zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien

Een mens is altijd op zoek naar een geborgen bestaan. Het land dat we in deze zaligspreking kunnen erven is het "thuis komen bij God". Dan bloeien we op tot gelukkige mensen die barmhartig zijn zoals God barmhartig is. Omdat nu al te mogen ervaren is de weg die we moeten gaan een weg van niet oordelen, de ander de wang toekeren en zelfs onze vijand lief hebben. Diep in ons hart verlangen we er naar om God te zien, te ontmoeten in ons leven. De dagelijkse omstandigheden, de druk die we vaak ervaren of onze jacht op "geluk", maken dat we de zuiverheid van ons hart verliezen of niet meer kunnen vinden. Maar wie oprecht is en eerlijk door het leven gaat, kan leven met een zuiver hart. Geen verborgen agenda, geen dubbelzinnige beloftes maar "laat jullie ja, ja zijn en nee nee". In het spoor van Jezus kunnen we zo God ervaren en ons geborgen weten bij hem.

Genesis 28: 1- 9; 10-19, Exodus 1-12,

Psalmen: 23, 43, 84, 91,

Johannes: 14: 1-7 ; Lucas 1: 20-24; Openbaring 21: 1-9; Openbaring 22: 1-5

13 Oktober: **Leven in Nabijheid** Meditatieve viering

Voorganger Paulien Kramer

Contactpersoon:

Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden

Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden

Vaak is er verdriet in je leven dat niet gezien wordt door je omgeving en soms zelfs niet (h)erkend door jezelf. Of het leed in een mensenleven en deze wereld is te groot, te veel om te kunnen troosten. Toch blijft het verlangen naar gezien worden, naar geborgenheid, naar troost. Dat heeft Jezus voorgeleefd in zijn acceptie van mensen en hun levensgeschiedenis. Hij keek de mensen in de ogen en in hun hart. Daar zag hij hun verlangen erkenning van leed en hij kon hen troosten door hen Gods liefde door te geven. In dat spoor mogen wij de

ander ook in de ogen kijken en aanvaarden (Levinas) en werken aan een wereld zonder lijden. Zo mogen we barmhartig zijn voor de ander en ons zelf. In het spoor van Jezus kunnen we vergeven omdat we zelf vergeven worden. Zo mogen we genuanceerd en met mildheid naar de ander en ook naar ons zelf kijken. Dat maakt ruimhartig, vrij en gelukkig. Een win- win situatie. " Wees barmhartig zoals jullie hemelse Vader barmhartig is" (Lucas 6, 36)

Genesis 18: 20-32; 1Koningen 8: 44-50; 17: 2-16; Nehemia 9,18-24; Jesaja 66: 12-14
Psalm 103, 121, 131, 106, 43-46
Mattheus 21: 29-34; Johannes 15: 12-17; 2 Korintiërs 1: 3-7;

10 November: **In vrede de weg van het hart gaan.**

Viering van woord en tafel

Voorganger Alouis Otten

Gelukkig de nederigen, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Gelukkig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden

Als kinderen van God krijgt ons leven zin en betekenis. Hiermee wordt ons werken, ons lijden en zelfs ons sterven niet tevergeefs. Het leven is blijkaar meer dan noodlot, het blinde toeval omdat we ons fundamenteel gedragen weten. Wij leven en wij voelen ons niet aan ons lot over gelaten, toch? Hij kent ons bij naam, hij zal er zijn. Hoe vind je de Eeuwige? Die vinden we – als we zoeken- niet buiten ons maar in onszelf. Hem/Het/Haar zoeken in je hart. Hoe doe je dit? Door je te ontdoen van eigen gewichtigheid, te leven in nederigheid zonder kapsones niet aanmatigend.. Niet de grootsheid van de grandeur telt maar de grootsheid van het 'kleine' zet ons op het spoor. Het spoort ons aan om tegen de stroom in te gaan, vol eerbied voor alles wat leeft. De weg van de vrede gaan is de weg van het hart gaan. Door hoogte en dieptepunten heen naar waar dit leven ons brengt; worstelend en ontdekkend bewegen richting het beloofde vredesrijk waarop wij onze hoop vestigen. Met die vrede als schat in je hart... kinderen van de Eeuwige zijn

Jesaja 57: 14-21; Sirach 11: 1-10, 10-14;

Psalm 10, 15, 16, 25,

Lucas 11: vv Lucas 12: 31-34, Mattheus 11: 25-30, Efeziërs 4: 1-6 Romeinen 13: 16-21;

Jacobus 1: 9-15

8 December: **Voeden en gevoed worden.** Viering van woord en gebed

Voorganger: Ina van de Bunt

Contactpersoon:

Gelukkig die hongeren en dorsten naar gerechtigheid want zij zullen verzadigd worden

Gelukkig wie vanwege gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van de hemel

Ieder mens is op zoek naar geluk dat dieper, vollediger en vooral bestendiger is dan het voorbijgaande, oppervlakkige geluk; een geluismoment voor even. We zoeken naar geluk dat raakt aan de (zin)volheid van ons bestaan. Een herkenbaar verlangen. Het is een existentieel gevoel om deel te hebben aan het Goede hier op aarde en hiernaar te leven; het goede te doen. In recht doen aan anderen zijn we hen tot zegen. Zelf worden we hierdoor aangeraakt

en gevuld met liefde als voedsel voor de ziel. Ook als geluk ver te zoeken is, de omstandigheden lastig dan vraagt het des te meer om de weg te vinden. Gerechtigheid doen. Vervolging kan je deel zijn; burgerlijke ongehoorzaamheid en of offerbereidheid botsen met de schijnbare maatstaven die in een seculiere samenleving gewoon en gangbaar zijn als het om geluk gaat. Gericht blijven op dat wat je het meest waard is: je visioen, je ideaal. Door ons hierdoor te laten voeden én door zelf voedsel te zijn laten we de hemel in onszelf toe. Proeven we van dit geluk. Verlangen en hopen op het teken van eeuwig leven. Licht in de duisternis. Geluk is hemels.

Exodus 16: 9-22; Deuteronomium 8, 7-16a; Jesaja 32:15-20, Jesaja 55: 1-5

psalm 85, 94, 105: 39-45, 145,

Johannes 6, 51-58, Romeinen 8, 18-21, 2 Timotheüs 3: 10-17